

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ПАРОХИЈА ЗА ШВАРЦВАЛД

SERBISCH - ORTHODOXE PFARREI FÜR SCHWARZWALD

Unterer Dammweg 6/3 – VS- Villingen - Tel. 07721/9982809 oder 0163/7917854

www.spc-schwarzwald.de e-mail: spc.markovic@t-online.de

Парохијско писмо

Вашег пароха, протонамесника Миленка Марковић

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

С НАМА ЈЕ БОГ !

Емануил

Пророк Исаија, надахнут Духом Светим, на неколико векова пре Христа је прорекао: "Зато ће вам сам Господ дати знак: девојка ће затрудњети и родиће сина и даће му име Емануил" (Ис.7,14).

Позивајући се на ово пророчанство и описујући Христово рођење Свети Јеванђелист Матеј каже: "А све ово догосило се да се испуни што је Господ рекао преко пророка који каже: Гле, девојка ће зачети и родити сина, и наденуће му име Емануил", што преведено значи: "Са нама Бог" (Мт.1,22).

У Св. Јеванђељу од Јована стоји написано: "И Реч се оваплоти и станова међу нама, и гледасмо њену славу, славу као јединороднога од Оца, пуног благодати и истине" (Јн.1,14). Када се "испунило време" Бог је послао у свет свог Јединородног Сина, који се родио у људској природи од Пресвете Богородице. Постао је човек. Разликовао се од осталих људи по томе што није грешио: био је без греха. Тако се показала величина Божија у "људској слабости". Бог није далеко од света, нити изнад света. Он је у човеку, пошто је и сам постао човек. Он је веома близу.

О томе је у давна времена пре Христа говорио Псалмопевац Давид: "Ти си близу, Госпode" (Пс.118,151). То је у старом веку био сан, духовно виђење, врућа чежња за Богом. Сада је то, у ново доба стварност, остварење вековних чежњи и снова. Сада је са нама Бог, рођени од жене, Емануил. Он је близу душе, срца и живота сваког човека. Близу је људских јада и радости, живота и смрти.

Бог је за нас

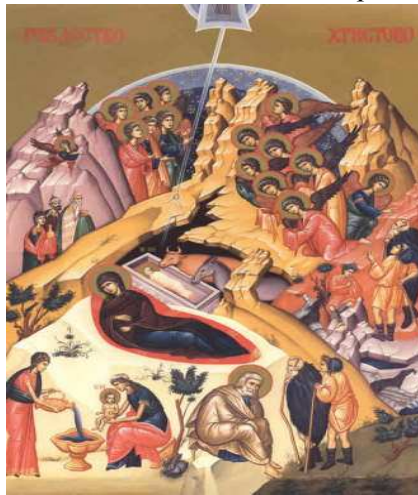
Празник рођења Христовог нас подсећа такође да је Спаситељ дошао у свет "ради нас и ради нашег спасења". Његово име је Исус, а то значи Спаситељ. Дошао је не само да покаже да је Бог са нама, већ да је и Он наш Спаситељ. Осећајући Његово присуство, човек треба да осети и Његову помоћ.

У једној књизи описан је догађај који се десио у Кини. Двојица хришћана мисионара су упали у руке разбојника. Да би уцена била сигурнија, разбојници су мисионаре стално држали под притиском, претећи им

да ће бити убијени. Забрањено је им чак и да разговарају и ако су били у истој просторији. Све је изгледало безнадежно за обојицу ових људи. Десило се да је тих дана био Божић. Размишљајући о празнику један од ових мисионара се сети Божићне поруке да је Спаситељ - Емануил - са нама је Бог. Та мисао му је улила нову наду у Божију помоћ. Лице му се озарило. Хтео је да помогне и свом сапатнику, али није смео ништа да каже. На крају се досетио. Извадио је испод себе мало сламе и направио од сламки слова, која су означавала реч Емануил - са нама је

Бог. То је разведрило и оног другог мисионара, докле на крају није стигло избављење из ове невоље.

Тако прави хришћани доживљавају Божић. Божић значи не само да је Бог присутан, већ и да је Бог са нама да нам помогне, да нас спасе - у невољи да не клонимо, у изобиљу да се не погордимо, у страху да не заборавимо своје људско достојанство, у сигурности да се не поуздамо сувише у своју снагу, у жалости да не паднемо у очајање, у радости да се не занесемо.

Бог је у нама

Људи пастири и мудраци са истока нађоше новорођенче Христа у малом јудејском градићу Витлејему, рођеног у пећини у јаслама од скромне девојке Марије, у сиромаштву и простоти, што све звучи необично, чаробно, невероватно.

И ми данас, тражећи новорођенога Цара, можемо га наћи у себи пре него у ком другом месту. Његово царство није "од овога света". То је царство мира, љубави, права и праведности, добротe и милосрђа. Због тога Божић може бити доживљен само у душама и срцима људи. То је место где се доживљавају плодови Богорођења као семе које расте невидљиво, као квасац у тесту, као пшеница у кукољу, као скривено благо, невиђено, нечувено, непознато. Међутим, за све који имају очи да виде и уши да чују, оно је стварно, стваралачко и спасоносно.

Давно је блажени Августин рекао: "Госпoде, тражио сам те у многим храмовима света, нашао сам те у себи". Ето, тако исто и ми који прослављамо Божић, морамо претходно да нађемо Богомладенца Христа у себи.

Потребно је да се у нама претходно роди Његова љубав, Његов мир и добра воља, Његова духовна свест и савест, да бисмо доживели Његов Божић и Његово рођење.

Првог Божића источни мудраци су даровали Богомладенца најбољим даровима које су имали: златом, тамјаном и смирном. Чиме да га ми дарујемо? Он је погазио ногама злато и новац као оруђе нечастивога. Никакво друго материјално благо овога света нема цене у Његовим очима. Он не загледа у наше руке шта смо му донели, већ у срца и душе, шта у њима доживљавамо.

"Чисто срце Господ жели, Јеванђеље тако вели..." пева се у једној духовној песми.

Ето шта треба принети Богомладенцу Христу.

Желећи вам сваки добри дар од небеског Богомладенца, нарочито вам желим да се у свима вама роди Његов мир, љубав и добра воља.

Мир Божији, Христос се роди!

Поучна прича Светог Владике Николаја Велимировића

136. ПИСМО

ГАЗДИ Н.Н. О ПРЕКРШЕНОМ ЗАВЕТУ

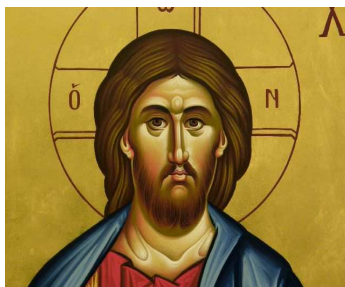
С тобом се догодило нешто сасвим слично једном догађају из времена апостола.

Боловало ти дете. У муци ти се заветујеш Богу, да ћеш даривати цркви једну њивицу, само да ти чедо оздрави. Ту њивицу црквена управа хтела је више пута откупити од тебе, пошто граничи са црквеним двориштем. Но ти си тражио високу цену. У невољи пак ти обећао дати то земљиште цркви на дар. И дете заиста оздрави. Онда ти напустиш обећање. Жена те непрестано опомињала, да га испуниш. Но теби жао земље. Најзад смислиш лукавство, да само делимично испуниш што си заветовао. Продаш њиву неком човеку, задржиш половину новца за себе, а другу половину спремиш да однесеш цркви. Али ни та једна половина није ти се испуштала из руку. Од те половине опет узмеш један део и потрошиш, а тек остатак предаш цркви, говорећи, да је то цена оне њивице. Али по том опет разболи ти се дете и - умре.

Сад ми пишеш под бременим велике жалости. Смрт детета доводиш у везу са прекршеним заветом Богу.

Велиш, да те обузео неки велики страх "од нечег тајанственог, што на људе наводи несрећу без милости".

Прочитај главу 5. Дела Апостолских (Св.писмо Новог Завета). Тамо је описан сличан случај. Упамти речи апостола Петра што их рече кривцу: "Људима нијеси слагао него Богу".

Догодило се тако нешто опет у наше дане. У некој невољи човек се заветовао дати вола манастиру. Кад је невоља прошла, човек помисли, да је во сувише голем дар, и да се нечим мањим може искупити. Прода вола, купи једно мршаво јуне и намени ово за манастир, а остатак новца понесе дома. Такве су биле мисли његове. Но враћајући се с пазара кући изгуби новац. А те ноћи јуне буде прободено од другог вола и цркне.

Није Провиђење (Бог) немилостиво, него смо ми немилостиви насрам душе сбоје. Не требају Богу ни њиве ни волови, али му требају искрене и поштене душе. Оно што је Господар живота и смрти учинио дому твоме, није дело немилости но баш дело милости. Узео је од тебе невино дете, да би га спасао, од тебе, у Рају, а на тебе пустио жалост, да би се ти покајао, променио, очистио, и најзад и сам се удостојио Раја, и виђења са милим ти чедом. Не тугуј за дететом, него тугуј због греха, јер је ова

последња туга спасоноснија. Да ти се, рецимо, ништа није догодило због нарушеног завета, шта би било? Ти би безбрижније него икад наставио низати грех за грехом ; дете би се твоје привикло твоме грешењу и временом би обоје изгубили душе. Овако Створитељ је окренуо твоју неправду на спасење и детета и тебе. Због тога не ропћи на немилост Свевишњега, него му благодари на милости.

Благослов и утеха ти од Бога

ДЕШАВАЊА У НАШОЈ ПАРОХИЈИ

БАДЊИ ДАН У ФИЛИНГЕНУ

06. 01. 2012. У 9.00 ч.
СВЕТА ЛИТУРГИЈА
(ИСПОВЕСТ И ПРИЧЕШЋЕ)

БАДЊЕ ВЕЧЕ У ФИЛИНГЕНУ

06. 01. 2012. ОД 18.00 ч.
ДОЧЕК БАДЊАКА
ИЗБОР ПОЛОЖАЈНИКА
ВЕЧЕРЊА СЛУЖБА
ПАЉЕЊЕ БАДЊАКА
ПОДЕЛА БАДЊАКА
ДЕЧИЈЕ ПИЈУКАЊЕ

ТРАДИЦИОНАЛНИ ДОЧЕК ПРАВОСЛАВНЕ НОВЕ ГОДИНЕ

ЦРКВЕНИ ЦЕНТАР У ФИЛИНГЕНУ

ПЕТАК, 13. 01. 2012. ОД 19.00 ч.

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА БРОЈ ТЕЛЕФОНА:
0163 / 791 78 54

ПОЗОВИТЕ НА ВРЕМЕ И РЕЗЕРВИШИТЕ МЕСТО
РЕЗЕРВАЦИЈА ЈЕ ОБАВЕЗНА !!!

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА БРОЈ ТЕЛЕФОНА:
0163 / 791 78 54

РОЂЕЊЕ ХРИСТОВО-БОЖИЋ

07. 01. 2012. У 9.00 ч.
СВЕТА ЛИТУРГИЈА
ЛОМЉЕЊЕ ЧЕСНИЦЕ СА ЗЛАТНИКОМ

САБОР ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ ДРУГИ ДАН БОЖИЋА

08. 01. 2012. У 10.00 ч.
СВЕТА ЛИТУРГИЈА

СВЕТИ АРХИЋАКОН СТЕФАН ТРЕЋИ ДАН БОЖИЋА

09. 01. 2012. У 9.00 ч.
СВЕТА ЛИТУРГИЈА
ОСВЕЋЕЊЕ СЛАВСКИХ ОБЕЛЕЖЈА

БОГОЈАВЉЕЊЕ

19. 01. 2012. У 18.00 ч.
ВЕЛИКО ОСВЕЋЕЊЕ ВОДЕ И ПОДЕЛА
ПОТРЕБНО ЈЕ ПОНЕТИ ЈЕДНУ ФЛАШУ

СВЕТОСАВСКА ПРОСЛАВА У ФИЛИНГЕНУ

НЕДЕЉА, 29. 01. 2012. ОД 10.00 ч.

- У 10.00 ч. – СВЕТА ЛИТУРГИЈА
У ЦРКВЕНОЈ САЛИ:
- ОСВЕЋЕЊЕ КОЛАЧА И ЖИТА
- ДЕЧИЈЕ РЕЦИТАЦИЈЕ
- НАРОДНА КОЛА - ДЕЧИЈИ ФОЛКЛОР
- ПОДЕЛА СВЕТОСАВСКИХ ПАКЕТИЋА
- СВЕТОСАВСКА ЗАБАВА

И ваше дете можете да укључите у Светосавски програм. Само је потребно јавити се свештенику за песмицу.

УСКЛИКНИМО С ЉУБАВЉУ
СВЕТИТЕЉУ САВИ
СРПСКЕ ЦРКВЕ И ШКОЛЕ
СВЕТИТЕЉСКОЈ ГЛАВИ !

РАСПОРЕД СВЕТИХ БОГОСЛУЖЕЊА**GOTTESDIENSTORDNUNG****Филинген- Швенинген- Villingen-Schwenningen****ЈАНУАР - JANUAR 2012**

01.01.12	10.00	ОЦИ- Св. Литургија- исповест и причешће
06.01.12	9.00	БАДЊИ ДАН-Света Литургија - причешће
06.01.12	18.00	БАДЊЕ ВЕЧЕ- освећење и подела бадњака
07.01.12	9.00	БОЖИЋ- Литургија- ломљење чеснице
08.01.12	10.00	Сабор Пресв. Богородице-2.дан Божића
09.01.12	9.00	Стевандан -3.дан Божића-резање колача
13.01.12	19.00	Вечерње- ДОЧЕК ПРАВ. НОВЕ ГОДИНЕ
14.01.12	9.00	Св. Василије Велики- НОВА ГОДИНА
15.01.12	10.00	Друга недеља по Божићу-Св. Литургија
18.01.12	9.00	КРСТОВДАН- Света Литургија
19.01.12	9.00	БОГОЈАВЉЕЊЕ- Света Литургија
19.01.12	18.00	БОГОЈАВЉЕЊЕ- Велико освећ. воде
20.01.12	9.00	Св. Јован Крститељ - Ј О В А Њ Д А Н
22.01.12	10.00	Недеља по Богојављењу-Св.Литургија
27.01.12	9.00	Савиндан- Света Литургија
29.01.12	10.00	СВЕТОСАВСКА ПРОСЛАВА

ФЕБРУАР - FEBRUAR 2012

05.02.12	10.00	Недеља о митару и фарисеју- Литургија
12.02.12	10.00	Света Три Јерарха - Света Литургија
15.02.12	9.00	СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ- Св.Литургија
18.02.12	9.00	ЗАДУШНИЦЕ- донети кувано жито
19.02.12	10.00	Недеља месопусна - Света Литургија
26.02.12	10.00	Недеља сиропусна - БЕЛЕ ПОКЛАДЕ

МАРТ - MÄRZ 2012

03.03.12	18.00	Вечерња служба- исповест
04.03.12	10.00	Прва недеља поста - Чиста- причешће
10.03.12	18.00	Вечерња служба- исповест
11.03.12	10.00	Друга недеља поста-Пачиста- причешће
17.03.12	18.00	Вечерња служба- исповест
18.03.12	10.00	Трећа недеља-Крстопоклона -причешће
24.03.12	18.00	Вечерња служба- исповест
25.03.12	10.00	Четврта недеља-Средопосна-причешће

РАДОСТ ДЕЦИ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ**- ОД ДЕЦЕ ДЕЦИ -****- ОД СРЦА СРЦУ -**

НАША ПАРОХИЈА У ФИЛИНГЕН-ШВЕНИНГЕНУ ПОНОВО ОРГАНИЗУЈЕ ПРИКУПЉАЊЕ ПАКЕТИЋА ЗА ДЕЦУ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ КОЈИ БИ БИЛИ ДОСТАВЉЕНИ СРЕДИНОМ ЈАНУАРА, 2012. ПОКЛОН БИ СЕ САСТОЈАО У ШКОЛСКОМ ПРИБОРУ, СЛАТКИШИМА И ИГРАЧКАМА. САДРЖАЈ ЈЕ ПОТРЕБНО УПАКОВАТИ У ПЛАСТИЧНУ ИЛИ КАРТОНСКУ КУТИЈУ СА ПУНИМ ИМЕНОМ И ПРЕЗИМЕНОМ ПОШИЉАОЦА И ЈЕДНИМ ПИСАМЦЕТОМ. ТАМО ГДЕ ПОСТОЈИ МОГУЋНОСТ, ДОБРО ЈЕ ДА ДЕЦА ПАКУЈУ ПАКЕТИЋЕ. ПАКЕТИЋЕ ДОСТАВИТИ У НАШ ЦРКВЕНИ ЦЕНТАР У ФИЛИНГЕНУ. НАРАВНО, ДЕЦИ МОЖЕМО ДА УРУЧИМО И НОВЧАНУ ПОМОЋ

ЈАНУАР, ФЕБРУАР И МАРТ 2012**JANUAR, FEBRUAR, MÄRZ 2012****Албштат- Ебинген Albstadt-Ebingen**

06.01.12	15.30	Петак - БАДЊИ ДАН- подела бадњака
22.01.12	17.00	Недеља- So - Света служба Божија
05.02.12	17.00	Недеља- So- СВЕТОСАВСКА ПРОСЛАВА
26.02.12	17.00	Недеља- So - Беле Покладе
03.03.12	10.00	Теодорова Субота-Литургија-причешће
18.03.12	17.00	Недеља- So - Света служба Божија

Тутлинген- Tuttlingen

05.01.12	18.00	Четвртак- ТУЦИНДАН - подела бадњака
19.02.12	15.00	Недеља/So- Света служба Божија
11.03.12	15.00	Недеља/So- Света служба Божија

Синген- Singen

06.01.12	12.40	Петак- БАДЊИ ДАН - подела бадњака
04.02.12	18.00	Субота- ПРОСЛАВА СВЕТОГ САВЕ
10.03.12	10.00	Субота- Литургија- исповест, причешће
25.03.12	17.00	Недеља- Света служба Божија

Блумберг- Blumberg

05.01.12	20.00	Четвртак- ТУЦИНДАН - подела бадњака
18.02.12	18.00	Субота- Задушнице- понети кувано жито

ДА ВАС ПОДСЕТИМ ... 18. фебруара (субота) су ЗАДУШНИЦЕ – заупокојена служба у 9.00 ч. Понети кувано жито и имена умрлих

ДА ВАС ПОДСЕТИМ... 27. фебруара 2012. почиње Часни или Васкршњи пост. Пре Светог причешћа потребна је и телесна и духовна припрема као и обавезна исповест. Потребно је постити најмање седам дана. Деца до шест година нису обавезна да посте, док је за већу децу потребно најмање три дана поста.

ДА ВАС ПОДСЕТИМ... сви који се изјашњавају као Православни хришћани требало би да су чланови Цркве и парохије којој припадају, а то значи, да према својим могућностима месечним прилогом помогну њен мисијски рад.

«Свако нека даје како је у срцу одлучио, не од жалости или од морања; јер Бог воли радосног даваоца" (Кор.9,7)

Serbisch- Orthodoxe Diözese - Kirchengemeinde VS
Konto Nr. 1 332 907 BLZ 694 500 65
Sparkasse Villingen - Schwenningen

ПАРОХИЈА У ФИЛИНГЕН - ШВЕНИНГЕНУ ЗАХВАЉУЈЕ СЕ СВИМ ПРИЛОЖНИЦИМА И УЈЕДНО ЖЕЛИ СРЕЋАН ПРАЗНИК ХРИСТОВОГ РОЂЕЊА - БОЖИЋ И НОВУ 2012. ГОДИНУ

МИР БОЖЈИ, ХРИСТОС СЕ РОДИ !

О СПАЉИВАЊУ ТЕЛА ПОСЛЕ СМРТИ

Ставили смо себи у задатак, браћо и сестре, да поступно, колико је то у нашој моћи, одговоримо на поједина питања што их живот пред нас поставља.

Дешава нам се, истина, за сада ретко, да нас наши парохијани ставе на велике муке њиховом одлуком да некога од својих сродника, кад умре, не сахране него да га кремирају, српски речено, спале. Црква, као што знате, не дозвољава опело над особом која је, за свога живота, свесно, изразила жељу да буде спаљена. Ако је питање, зашто Црква не испраћа молитвом таквог, ево одговора: Зато што је спаљивање нецрквени, нехришћански чин и обичај, изражавање неверовања и непотчињавања Божјој вољи и законима.

Обичај спаљивања никад није био наш и никад није био у јудео-хришћанској традицији. Дошао нам је са Истока, од нехришћанских, многобожачких народа. Разлика је у томе што они, Индуси, на пример, наслажу велику гомилу дрвећа, па на таквој ватри, природној, спаљују своје мртваце. Они тиме изражавају неку своју веру и то би им се могло примити и разумети. У Европу је тај обичај уведен у доба тзв. просвећености, када се, у име људског разума, оспоравало све што није могло стати у њихове главе. Све што својим главицама и својим ограниченим разумчићима нису могли схватити и обухватити, за њих није ни постојало.

Тако се хришћанска вера о васкрсењу мртвих прва нашла на удару. И да би изразили колико не верују да ће о свеопштем васкрсењу, о другом доласку Господњем, Бог оне који су уснули у Исусу довести с њим... и да ћемо мртви у Христу васкрснути (1. Сол. 4, 14-16), они су изабрали начин спаљивања као начин оспоравања

Одувек се Православна црква с љубављу и поштовањем односила према умрлима. Све што створи Бог, беше добро веома (1. Мојс. 1, 10). Свакој Божјој творевини, сваком делу руку Божјих, православни приступа са чашћу и достојанством. Човека је Бог створио из праха земљаног, по обичају своме (1. Мојс. 1, 28). Дакле, и према људском телу, као творевини Божјој, дужни смо да се опходимо с поштовањем, не скрнавeћи га, за живота, гресима, ни спаљујући га, окрутно, по смрти. "Или не знате да је тело ваше храм Светога Духа који је у вама" (1. Кор. 6, 19), пита нас апостол Павле и позива да прославимо Бога телима својим и духом својим, јер су Божији (1. Кор. 6, 20). Божја воља је јасна и тако лепо исказана у оној краткој молитви на хришћанском опелу, када се

обраћамо Господу нашем и велимо: "Једино си Ти бесмртан, који си створио и саздао човека". Ми, смртни људи, створени смо од земље и у земљу ћемо поћи, као што заповеди Онај који ме сазда, и рече ми: "Зато што си земља, у земљу ћеш поћи".

На казну и претешку срамоту спаљивања у Старом завету били су одређени само најгори грешници. Откако је света и века, човек је сахрањиван; над његовим се гробом туговало и плакало, долазило се и цвеће се садило. Чуо сам често пута ојађене мајке које су се јадале да би им пуно лакше било кад би бар за синовљев гроб знале.

Ако неверни спаљују да би исказали своје неверовање, верни сахрањују и по Божјој вољи враћају земљи оно што је од ње узето да би тиме своју веру у васкрсење исповедили. А како је васкрсење могуће, како ће се распаднуто тело саставити, како то може бити, питамо се. Онако како нас је Бог из небића призвао у биће, како нас је својом речју из ничега привео у живот, тако ће Бог, опет својом речју, саставити растављено и оживети умртвљено. "Не чудите се томе - опомиње нас свети апостол Јован - јер долази час у који ће сви, који су у гробовима, чути глас Сина Божјег, и изићи ће они који су чинили добро у васкрсење живота, а они који су чинили зло у васкрсење суда" (Јн. 5, 28-29).

Да ли ћемо васкрснути овакви какви смо, и какви умиремо, неки млади а неки стари, неки здрави а други трошни и болесни? Не, браћо и сестре, Црква верује и учи нас да ћемо васкрснути у преображеним телима, неподложним болести или смрти. "Млада или стара тела нису ли у смрти једнака?" И не разлажу ли се и једна и друга у прашину, из које су првобитно саздана? Али и једна и друга подједнако ће лако васкрснути у последњи дан, у Дан Суда, речју Саздатеља. Нити ће старачка слабост ногу успорити нити ће младалачка лаконогост убрзати дизање мртвих из прашине гробне. Реч Божја све може: Она оживљује и умртвљује, ствара и уништава. "Све је могуће Богу", вели Владика Николај. "Ми верујемо да ће тела васкрснути не таква каква су сад но чиста и неподложна повреди", учи нас свети мученик Иполит.

Да је било спаљивања, не би било Православља; не би било моштију светитељских и над њима храмова саграђених; не би било вере ни топлине. И зато, послушајмо апостола Божјег кад нас опомиње да се не упрежемо у исти јарам с невјерницима. "Јер шта има праведност са безакоњем...?" (2. Кор. 6, 14)

Нека би Господ просветио наше душе, да схватимо лепоту и дубину његове свете воље. Амин, Боже дај.

КРЕМАЦИЈА - СПАЉИВАЊЕ

За хришћанина је дан преласка из овоземаљског у оноземаљски живот врло важан догађај и изнад свега врло достојанствен чин. Све што је везано за покојника, свака радња од тренутка издисаја па до сахрањивања, има своје смисаоно значење и симболику.

Постоје тачно утврђена правила како и у којем правцу треба да буде окренут покојник док почива у цркви, у којем правцу треба да буде окренут док носи на путу путу према гробљу, у којем правцу треба да буде положен у гроб... Крст, надгробно знамење, хришћанина прати од куће до гробља и ту се поставља изнад главе... Та правила се поштују код свих православних хришћана.

Већ дуже време српски народ је изложен увођењу нових верских обичаја, супротних оним вековима важећим, који датирају из најраније хришћанске традиције. Почело се са

одступањем од устаљеног правила правца полагања покојника. Наиме, хришћани се приликом сахрањивања полажу тако да им ноге буду окренуте ка истоку, како би о Другом доласку Христовом васкрсли у сусрет.

У последње време, народ је изложен још једној невиђеној подвали која у примени узима све више маха. То је тенденциозно наметање новог начина сахрањивања, другачијег од хиљадама година хришћански прописаног – не да се **„тијело врати земљи од које је створено”** (Проп. 12,7), већ да се спали, а део пепела сачува у урни.

Шта рећи на овако изигравање најсветије хришћанске догме? То је основа и темељ наше вере, за коју сам апостол Павле каже: **„Ако Христос не васкрсе, узалуд је вјера наша!”**. А Васкрсење Христово није догађај за веровање, већ историјска чињеница и факат.

Да становништво Србије, које је већински православно, не би било у забуни потребно, је подсетити да хришћанска православна Црква своје учење о значају људског тела никада није мењала. Тело је стан душе и **„храм Духа Светога”** (1Кор. 6,19).

Прве странице Светога Писма су одредиле судбину људског тела по изласку душе из њега. **„Земља јеси, и у земљу ћеш се вратити”** (Пост. 3,19).

Господ је васкрсао Лазара телом које је било сахрањено у гроб.

Он каже ученику: **„Остави да мртви сахрањују своје мртве!”** (Мт. 8,22). Свети Јован Крститељ, свети Првомученик Стефан... и сви хришћани су сахрањени у гроб.

Они светијег живота се после откопавају како би им се сачувале мошти.

Спаљивање тела је у нашем народу одувек представљало незнабожачки обичај. Истина, Бог је допуштао казну сажегнућем огња због великих и непоправљивих грехова на становнике Содоме и Гомора.

Кад су Турци хтели да хришћанску веру највише обесвете и да се Србима највише наругају, онда су узели мошти Светог Саве, и пред лицем свих их 1594. Године на Врачару спалили.

Кад је у питању сахрањивање хришћана, Црква има јасан став и одлуку, које није мењала, ево, више од стотину година: **„Не дозвољава се опело над покојницима који желе да им се тело спали!”**. Та одлука, донесена пре више од сто година од стране највиших тела Српске Православне Цркве, таква непромењена, потврђивана је године 1938, 1953, 1967, 1968, и последњи пут 1988. године.

Многе који су присуствовали испраћајима покојника пред кремацију, ипак збуњује чињеница да се на појединим појављује свештеник и врши опело. То се дешава у случајевима када се породица, свакако, без знања покојника, услед недостатка гробног места а желећи да покојник буде сахрањен у породичном гробу, или неких других разлога, сама одлучи за овај начин сахрањивања. Имајући у виду да овај неправедно наметнути чин покојнику не може бити разлог да га још и Црква неправедно кажњава, лишавајући га достојанственог испраћаја уз опело свештеника, Црква је децидно одредила: **„Ако је спаљен по својој вољи, забранити му све, а ако је спаљен против његове воље, дозволити му све!”**.

Отуда се породица пре опела преко свештеника мора обратити прописаном таксираном молбом надлежном епископу за одобрење опела. Свима онима који услед ускогрудих, искључиво комерцијалних разлога, покушавају да се сакрију из еколошких, социјалних, достојанствених и неких других разлога, проглашавајући то цивилизацијским напредовањем, поручујемо да се клоне овог, без граница намученог и понижаваног народа.

Нек' наш српски народ буде поштеђен бар домаћег зла које га све више сналази. Ни преци, а ни данашња генерација, то заиста не заслужују.

И један и други текст нам јасно указују да не прибегавамо спаљивању наших покојника. Посебно презадњи пасус нам то објашњава, где се каже да се не врши опело оним покојницима који су за живота сами донели такву одлуку.

Када се уз претходно одобрење надлежног Епископа одобри опело то повлачи додатно регулисање посебне таксе, као што је и назначено у горњем тексту. Зато, ако неко мисли да ће тиме избећи мање трошкове, у заблуди је.

БУДИМО ОНО ШТО ЈЕСМО, А НЕ ОНО ШТО НИСМО И ЧИНИМО ОНО ШТО ПРИЛИЧИ НАМА И НАШОЈ СВЕТОЈ ВЕРИ, А НЕ ОНО ШТО ЈЕ ПРОТИВНО И САМИМ ТИМ ПОГУБНО ЗА НАС И НАШЕ НАЈМИЛИЈЕ ПОКОЈНИКЕ.